

Affärsliv

Namn: Ulla Larsson

Ålder: 50

Jobbar: Verksamhetsansvarig på Kalmar Arbetsgivarvård

Familj: Maken Ronny, 54, skötare inom omsorgen, barnen Emanuel 27, volontär i Brasilien, Andreas 26 civilingenjör, Johanna 21 personlig assistent, Jonatan 16 studerande.

Bor: villa i Färjestaden

Film: Grabben i graven bredvid

Bok: Hälsofrämjande processer på arbetsplatsen

Äter: Kroppkakor

Dricker: Allt från vatten till vitt vin

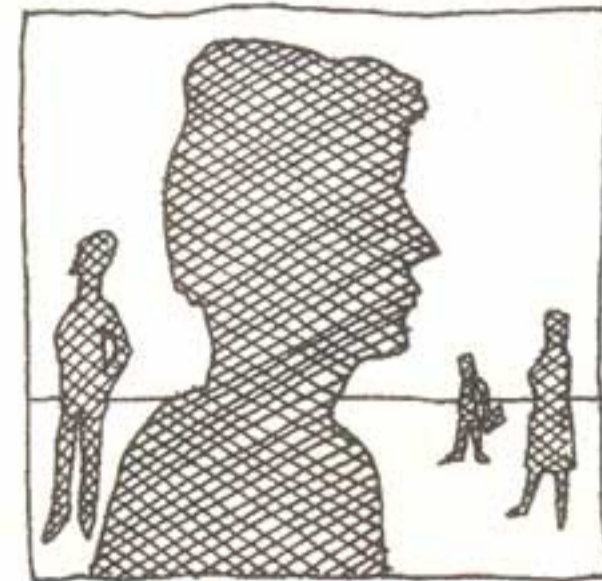
Tre saker: filofax, CD-spelare, böcker

Bästa egenskap: Tror på människor

Sämsta egenskap: Kan bli optimistisk i överkant

Tre personer jag är nyfiken på: Vanja Befrits (som startade SOS Barnbyar), Nelson Mandela och Ingvar Kamprad.

Kopplar av: Lyssnar på musik, är ute i naturen. Morgondopp i Kalmarsund är väldigt avkopplande

Människan

Foto: Kristina Wirén

Tre röster om Ulla Larsson

Lena Törnecrantz, personalansvarig på Procordia Food i Färjestaden:

– Hon är fyndig kreativ och otroligt engagerad. Det är inte ofta man träffar en människa som brinner så för sin sak som Ulla gör.

en det fantastiska är att hon har en sådan förmåga att smitta andra med sin entusiasm. När man träffar Ulla blir man glad direkt, och man börjar se möjligheter.

Hon är otroligt proffsig när det gäller rehabilitering. Där har vi haft enorm nytta av henne. Och hon har gjort att fantastiskt jobb med arbetsgivarvården.

Jan Johansson, personalchef på Kalmar lantmän:

– Hon är fantastiskt duktig. En otrolig arbetsmyra och en idéspruta utan like. Hon är drivande och har känsla för människor. Och hon brinner verkligen för det här med rehabilitering och kompetensutveckling. Hon har förmågan att få människor att lyfta sig och hon har en känsla för hur man får saker att hända.

Minst lika viktig är hennes förmåga att knyta kontakter ute i företagen. Att hitta och entusiasmera människor som tillsammans kan bidra till att utveckla verksamheten i arbetsgivarvården.

Lennart Pettersson, platschef på Kährs i Blomstermåla:

– Hon är väldigt energisk och hon brinner verkligen för arbetsgivarvården och för idén att jobba i nätverk. Hon har betytt mycket när det gäller att sprida budskapet att företag inte alltid behöver vara konkurrens. De kan vara kolleger också. Hjälpa och dra nytta av varandra. Och när det gäller att visa att offentliga och privata verksamheter kan ha nytta av varandra. Ulla har gjort ett fantastiskt fint jobb.

Viola fick en ny chans efter långtidssjuk

Var ska en Viola jobba om inte i en handelsträdgård? Men vägen dit var lång. Och den gick via Kalmar Arbetsgivarvård och Ulla Larsson.

Av Hans Hedenmalm

Det är en lisa för själen att vara här. Här känner jag för första gången på väldigt länge en glädje i arbetet. Och jag känner mig behövd.

– Men det viktigaste av allt – det som blev vändpunkten – var nog att jag kände att någon verkligen trodde på mig.

Viola Henrysson är en av alla de människor som döljer sig bakom Kalmar Arbetsgivarvårdens framgångsrika rehabiliteringsstatistik. Hon är bosatt i Nybro och har många års arbete inom

äldreomsorgen bakom sig.

– Under tio års tid jobbade jag som kokerska på Bergagårdens konvalescenthem i Kalmar. Ett jobb som jag trivdes väldigt bra med, berättar Viola.

Men Bergagården lades ned. Det var 1994. Viola omplacerades till köket på Oxhagshemmet och sedan till Norrlidshemmet.

1995 började alla år av tungt köksarbete göra sig smärtsamt påmind. Viola fick svåra smärtor i höger axel till följd av en förslitningsskada. Hon blev sjukskriven. En sjukskrivning som varade i ett års tid. En jobbig tid.

– Försäkringskassan och läkarna jag träffade var väldigt bra. Men på jobbet var det ingen som trodde på mig. Min skada var ju inget som syntes utanpå. Tvärtom såg jag frisk och pigg ut och de menade att hela saken var att jag tyckte det var skönare att vara

hemma än att gå till jobbet. Det kändes tungt.

En tumör

Och problemen fortsatte. Våren 1996 – när Viola precis återvänt till jobbet efter sjukskrivningen upptäckte man en tumör i hennes högra armbåla. Lyckligtvis var den godartad och kunde opereras bort. Men ingreppet gjorde att Viola fick nedsatt funktion i högerhanden.

En tid efter operationen var hon tillbaka på jobbet på Norrlidshemmet igen. Och nu slapp hon i alla fall att behöva uppleva arbetskamraternas tvivel.

– En tumör är ju något påtagligt. Något alla förstår vad det är. Nu var det inte längre någon som tvivlade på att jag hade ont.

Besvären i axeln kom dock tillbaka. Och i början av 1997 insåg både Viola

och hennes arbetsgivare att hon inte skulle kunna arbeta kvar. Kalmar Arbetsgivarvård, som då var alldeles nystartad kopplades in.

Sedan gick allt mycket snabbt.

– Jag träffade bara Ulla tre gånger under några veckors tid. Första gången pratade vi igenom hela min situation. Jag fick prata av mig om allt jag upplevt. Jag kan säga att det kändes fantastiskt bra att möta någon som verkligen trodde på mig. Och som lyssnade på vad jag hade att säga.

– Andra gången gick vi igenom vad jag skulle kunna tänkas passa till att göra och vad jag ville.

Viola skrev en lista på arbetsplatser hon skulle kunna tänka sig. Längst ned på listan skrev hon Klingstedts handelsträdgård.

– Men sedan ändrade jag mig när jag kom att tänka på att Kvarnefors handelsträdgård i Örsjö hade öppnat igen.

Om Ulla Larsson inte hade världens lyckligaste jobb skulle hon driva ett filosofiskt café för reflekterande samtal.

Men nu har hon ju det. Så caféplanerna får anstå. Men bli inte förvånad om hon sätter dem i verket en vacker dag. Det här är nämligen en kvinna som inte vilar på lagrarna. Att förverkliga idéer är Ulla Larssons livslyft.

– Jag är nog entreprenör till min läggning. Jag trivs bäst när jag får driva saker framåt. När jag ser att jag kan få saker att hända.

Världens lyckligaste jobb är för Ulla att vara verksamhetsansvarig i Kalmar Arbetsgivarvård. Det har hon varit sedan 1997. Precis lika länge som organisationen har funnits. Och funnits hade den knappast om det inte varit för Ulla.

Hon har ett mångårigt förflutet på Försäkringskassan och Arbetsmarknadsverket. Inom båda organisationerna arbetade hon med rehabilitering. Och under otaliga diskussioner med företag insåg hon hur svårt, komplext och inte minst dyrt arbetsgivare ofta tycker att det är att leva upp till sitt rehabiliteringsansvar.

– För en enskild arbetsgivare känns det här ofta väldigt komplicerat och svår-gripbart. Det insåg jag allt mer med tiden. Och jag började fundera på hur man skulle kunna hitta praktiskt framkomliga vägar för arbetsgivarna att ta sitt rehabiliteringsansvar.

Redan i början av 90-talet hade hon sin idé klar. Flera arbetsgivare skulle samverka och gemensamt tackla rehabiliteringsproblematiken. Under sin tid på Försäkringskassan sökte hon också pengar från Riksförsäkringsverket för att kunna pröva den idéen.

Men några pengar fick hon inte. Något

hon faktiskt är glad över idag.

Istället fick idéen mogna några år. Till 1996. Då började hon ta kontakt med arbetsgivare i Kalmar för att presentera sina tankar om ett nätverk för samverkan kring rehabilitering. 13 företag nappade på idéen och 1 januari 1997 bildades Kalmar Arbetsgivarvård i form av en ideell förening.

Det finns flera arbetsgivarvårdar på andra håll i landet. Men det är bara vår och den i Norrköping som har det här upp-lägget. Och jag tror det är vår stora styrka. Att det är medlemsföretagen som driver och kontrollerar verksamheten. Utan någon inblandning från myndigheter och utan några bidragspengar.

Under de fem år som gått har verksamheten vuxit snabbt i omfattning. Antalet medlemsföretag är nu 38 - och flera av dem finns utanför Kalmar. Och Ulla Larsson är inte längre ensam anställd. Sedan något år jobbar också Agneta Jäverskog på kontoret på Verkstadsgatan. Och det finns fler som är engagerade, märker jag. Under vårt samtal kommer nämligen Ullas dotter Johanna in på kontoret. Hon sköter Arbetsgivarvårdens webbplats.

– Hade jag inte haft familjen med mig hade jag aldrig klarat det här. Det blir ju så när man är känner starkt för något. Då slutar ju inte engagemanget bara för att klockan blir fem.

– Fast mamma har faktiskt blivit lite bättre med det nu. Hon tar inte med sig jobb hem lika ofta, säger Johanna där hon sitter vid datorn.

Numera hanterar arbetsgivarvården ett hundratal rehabiliteringsärenden om året.

– Det kan handla om allt från människor som känner att de hamnat på fel plats till sådana som drabbats av arbets-

skador eller utmattningsdepressioner. Vi gör en utredning i varje enskilt fall och tillsammans med personen i fråga gör vi en plan för framtiden. Målet är självklart att hitta en meningsfull sysselsättning för varje enskild individ - inom eller utanför företagsnätverket.

– Och väldigt ofta lyckas vi. Utan något som helst skryt kan jag säga att jag själv är förvånad över hur bra det har gått. Vi upplever den ena solskenshistorian efter den andra. Att vi lyckas beror nog på att vi lyssnar på människor, tar dem på allvar och tror på dem.

För företagen innebär det här att man får professionell hjälp att lösa problem man ofta inte har kompetens att hantera. Och det alldeles kostnadsfritt - bortsett från medlemsavgiften i arbetsgivarvården.

På samma sätt kan Ulla och Agneta Jäverskog gå in och hantera övertalighetsproblem. Det har de gjort mycket framgångsrikt i flera fall. Bland annat vid nedläggningen av Candelia i Kalmar där Arbetsgivarvården bidrog till att hitta nya jobb åt flera av de uppsagda medarbetarna. Där jobbade man tätt tillsammans med Candelias dåvarande personalchef Lennart Pettersson, som sedan dess är starkt engagerad i arbetsgivarvårdens styrelse.

Med åren har dock Arbetsgivarvården kommit att bli mycket mer än en organisation för att hantera rehabilitering och övertalighet. Under Ullas ledning har ringen också blivit ett forum för gemensamma kompetensutvecklings-satsningar och nätverksbyggande.

Hittills har 120 företagsledare inom medlemsföretagen genomgått ett mycket komplett utvecklingsprogram i ringens regi. Man håller dessutom på att genomföra ett mentor-adeptprogram. Där fungerar äldre erfarna företagsledare som mentorer för yngre kolleger.

– Just nu är det 17 mentor/adeptpar som deltar. Och hittills är resultatet otroligt lyckat. Det är nästan för bra för att vara sant. Ofta är mentor och adept verksam i helt skilda branscher och ibland är en verksam i offentlig sektor och den andra i privat. I början var jag lite orolig för hur det skulle gå. Men alla har verkligen fått ut massor av det här. De har fått impulser från varandra och kunnat lära saker som de kunnat använda i sina verksamheter.

Dessutom arrangerar ringen kvällsföreläsningar med fokus på bland annat, hälsa/arbetsmiljö, organisation, ledarskap och utveckling. När handbollskaptenen Bengan Johansson föreläste kom 600 personer.

Nätverksbyggandet omfattar än så länge fem olika teman. Ringen har startat ett nätverk för:

□ personalchefer/personalhandläggare vid medlemsföretagen.

□ personal som arbetar med företagets hemsidor eller med marknadsföring och för informationsansvariga.

□ miljö- och kvalitetsansvariga.

□ ansvariga för områdena produktion, teknik och projektledning inom tillverkningssektorn.

□ VD/platschefer.

Och lita på att det kommer att hända ännu mer framöver. Idéer saknar hon inte, Ulla Larsson.

– Det dyker ju upp nya saker, nya behov hela tiden. Vi håller på att starta ett nätverk för kvinnor som jobbar i mansdominerade verksamheter. Och jag har en idé om att starta ett omvänt mentor/adeptprogram. Jag tror att yngre ledare har mycket att lära äldre om hur den unga generationen tänker och fungerar.

Och så förbereder hon som bäst en jättesatsning med temat "hälsofrämjande företag".

– Vi har just gjort en ansökan om EU-medel - annars klarar vi inte ett så stort projekt. Tanken är att vi på en rad olika sätt ska stimulera till hälsofrämjande företag - utifrån organisation, ledarskap, arbetsmiljö, eget ansvar - ja alla tänkbara aspekter. För vi EU-medel ska vi i höst inleda satsningen i ett par pilotföretag. I de företagen ska vi ta fram verktyglådor - specificera medel och metoder som kan användas till att nå fram till målet att bli ett hälsofrämjande företag.

– I dagens arbetsliv är det här en av de absolut viktigaste frågorna. När så många människor slås ut. Och sjukskrivningarna kostar miljardbelopp för företagen och för samhället. Ska man kunna tackla det här måste man se arbetsplatserna i ett helhetsperspektiv. Från ledarskap och organisation till personalens egen motivation och vilja att utvecklas och ta ansvar för sin hälsa.

Idag har alltså Kalmar Arbetsgivarvård 38 medlemsföretag. Men de ska bli fler.

– Mitt första delmål är att nå upp till 50. Då kan vi bli riktigt handlingskraftiga. När jag började det här arbetet hade jag visionen att vi så småningom ska vara fem anställda i verksamheten. Den visionen har jag fortfarande.

Lita på att Ulla Larsson kommer att göra allt för att den ska bli verklighet. Och råkar du om några år ramla in på ett filosofiskt café - bli inte förvånad om du hittar Ulla bakom disken.

Fotnot: I höst arrangerar Kalmar Arbetsgivarvård kvällsföreläsningar med sanningens förbundskapten Hans Chrunach och med radio och TV-profilen Anna Mannheimer.

Om Ulla får välja

Katt eller hund? Katt
Bio eller video? Bio
Brev eller e-post? e-post
Mallorca eller Nepal? Nepal
Lätta eller smör? Lätta
Robinson eller Uppdrag granskning?
Uppdrag granskning
Soffan eller slingan? Båda
Tom eller Jerry? Tom

kskrivning

Jag hade ju faktiskt träffat Irmeli Matikainen, som driver den, och tyckt att hon verkat trevlig.

Sedan ringde Ulla Larsson upp Irmeli och 17/3 (det datumet glömmes inte Viola) började hon på handelsträdgården.

– Jag kunde ju inget om blommor. Men jag har alltid tyckt att det verkat väldigt intressant. Första året gick jag på utbildning hos Irmeli och sedan 1998 är jag anställd med lönebidrag. Min axel gör ju att jag inte har riktigt full kapacitet.

Och ett bättre jobb kan Viola inte tänka sig.

– Jag stortrivs verkligen. Vilken tur jag har haft. Jag har fått en fantastiskt bra chef, jag har ett roligt och stimulerande jobb och under de här åren har jag varit väldigt lite sjuk. Men det är väl så - trivs man mår man också bra.

Foto: Kristina Wirén
Vilken tur jag har haft, säger Viola Henrysson, som fick en ny chans efter långtids-sjukskrivningen. Nu jobbar hon på Kvarnefors handelsträdgård.

Cheferna om medarbetarnas hälsa

Sex chefer av tio anser att det egna företaget eller organisationen gör för lite för att främja medarbetarnas hälsa.

Det framgår av en undersökning som genomförs av research- och analysföretaget Insight Lab.

I undersökningen fick 1.400 svenska chefer svara på frågor om företagets eller organisationens hälsoarbete och hur de uppfattade hälsoarbetet.

En klar majoritet - 64 procent - ansåg att det egna företaget eller organisationen arbetar aktivt för att förbättra medarbetarnas fysiska och mentala hälsa.

En nästan lika stor andel - 63 procent - svarade ändå nej på frågan om de ansåg att deras företag eller organisation gör tillräckligt för att förbättra medarbetarnas hälsa.

Undersökningen visar vidare att hälften av cheferna saknar en hälsoansvarig i sin organisation. Drygt hälften saknar också en formell hälsopolitik.

Var tionde chef visste inte om det egna företaget eller organisationen har en hälsopolitik eller inte.